

РАБОТА-ТА НЕ СЪ ГЛЕДА ПО ВЪРХИНЪ-ТЪ;  
НО ПО СЪВЪРШЕНСТВО-ТО.

## ДЪВЪ И ВЪЛКА.

ДЪВЪ-ТЪ ЗАСТАРѢЛЪ ЛЕЖАЛЪ БОЛЕНЪ ВЪ ПЕ-  
ЩЕРЪ-ТЪ СИ. БѢХЪ ДОШЛЕ ДА ГО НАГЛЕДАТЪ,  
ОТСКЪНЪ ЛЫСИЦА-ТА, СИЧКИ-ТѢ ДРЪГИ ЖИ-  
ВОТНИ. ВЪЛКЪ-ТЪ ЧТО БЫЛЪ СЪРДИТЪ НА  
ЛЫСИЦА-ТА НАМѢРИЛЪ ТОГИЗИ ВРЕМА ДА І-Ж  
КОВАДИ ПРЕДЪ ЛЪВА ЧЕ НЕ РАЧИ ДА ПРИ-  
ПОЗНАВА ВЛАДѢТЕЛА, ТЪЖ ЗА ТОВА НЕ ИДЕ НЕГО  
ДА ГО НАГЛЕДА. ВЪ ТОВА ВРЕМА ЛЫСИЦА-ТА  
БЫЛА ДОШЛА ОТЪ ВЪНЪ И ЧЪЛА СЕТНЫ-ТѢ ДЪ-  
МЫ НА ВЪЛКА. ДЪВЪ-ТЪ РАЗАДОСАНЪ СКЪР-  
ЦАШЕ СЪ ЖЪБЫ ВРЪХЪ ЛЫСИЦА-ТА; НО ТА КАТО  
ПОИСКА ВРЕМѢ ДА СЪ ОПРАВДАЕ, РЕЧЕ: ОТЪ ТѢ-  
ЗИ ЦО СЪ ТЪКА СЪВЕРАНИ КОЙ Е ПРИНЕСЪЛЪ ТОЛ-  
КО ПОЛЪХЪ, КОЛКО-ТО АЗЪ, ЧТО ХОДИХЪ ВСЪДЪ  
ДА ПЫТАМЪ И ДА РАСПЫТВАМЪ И ЕТО НАДЧИХЪ  
ЦѢРЪ ЗА ТЕБЕ. ДЪВЪ-ТЪ ТОЙ ЧАСЪ І-Ж ПРИНЪ-  
ДИЛЪ ДА КАЖЕ ЦѢРА, И ТА ОТГОВОРИЛА: ДА О-